

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/632/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412212842
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412212842.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu JUDr. Petra Priehodu a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 17. 06. 2013 č. k. 5C/86/2012 - 103, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol návrh žalobcu, ktorým sa domáhal z titulu majetkovej škody zaplatenia sumy 3.313,81 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumy 662,76 Eur. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Prvostupňový súd rozhodoval o spojených veciach sp. zn. 5C/86/2012, 5C/87/2012 a 5C/112/2012, ktoré viedol ďalej pod sp. zn. 5C/86/2012. Žalobca uplatňoval majetkovú škodu vo výške 3.313,81 Eur (1.672,30 Eur + 1.902,39 Eur + 549,12 Eur) a nemajetkovú ujmu vo výške 662,76 Eur (334,46 Eur + 218,48 Eur + 109,82 Eur). Po vykonanom dokazovaní z pripojených exekučných vecí (EX 3622/2011 - na okresnom súde pod č. k. 5Er/412/2011, EX 3683/2011 - na okresom súde pod č. k. 5Er/411/2011, EX 1763/2011 - na okresnom súde pod č. k. 5Er/297/2011) zistil, že návrh žalobcu nie je dôvodný, pretože v označených exekučných veciach súd konal v zákonom stanovenej lehote, v prvých dvoch konaniach vydal rozhodnutie v lehote 5 dní, v ďalšom v lehote 19 dní, pričom vo všetkých prípadoch došlo zo strany okresného súdu k zamietnutiu žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a následne k zastaveniu exekučného konania, ktoré uznesenie sa vo všetkých troch prípadoch aj správoplatnilo. Prvostupňový súd poukázal na skutočnosť, že zákonodarca síce stanovuje lehotu na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie (15 dní od doručenia žiadosti), pokiaľ však nie sú splnené podmienky pre vydanie poverenia, nestanovuje súdu lehotu, v ktorej rozhodne o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V konkrétnych veciach bolo rozhodnuté v dvoch veciach v lehote 5 dní a v jednej v lehote 19 dní, čo nemožno považovať za lehoty spôsobujúce prietahy v konaní. Žalobu preto ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. by žalovaná strana mala právo na náhradu trov konania, nakoľko si tieto neuplatnila, súd rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Rozsudok okresného súdu odvolaním napadol v zákonom stanovenej lehote žalobca, a to v celom rozsahu. Uviedol, že v konaní došlo k vadám, keď sa účastníkovi postupom súdu odňala možnosť konať

pred súdom, že rozhodoval vylúčený sudca, že súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, že súd neúplne zistil skutkový stav vecí, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Uviedol, že prvostupňový súd v zmysle odôvodnenia napadnutého rozsudku vec prejednal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p. preto, že sa žalobca bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil. Uviedol k tomu, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody, súd preto nemohol označeným spôsobom postupovať a vec prejednať v jeho neprítomnosti, inak mu odňal právo na konanie pred súdom. V podaní upozornil na to, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Pokiaľ aj krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nemení to nič na tom, že v očiach žalobcu a objektívne aj v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Za okolností a s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, že žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu, nebolo prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, na ktorom konal a rozhodoval vylúčený sudca. Uvádza, že konečné (meritórne) rozhodnutie vo veci vydané vylúčeným sudcom neprichádzalo v čase jeho vydania do úvahy aj preto, že súd v rovnakom rozhodnutí rozhodol aj o zamietnutí návrhu žalobcu na prerušenie konania, proti ktorému legálne pripustil odvolanie, pričom žalobca sa voči zamietnutiu návrhu na prerušenie konania odvolal. V čase zamietnutia žaloby nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania. Rozhodnutie považuje za prinajmenšom predčasné.

Ďalej tvrdí, že súd sa nedostatočne oboznámil s podmienkami, za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval žiadosť žalobcu o zrušenie nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich v odôvodnení svojho rozhodnutia, nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Došlo tak k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva žalobcu na súdnu ochranu a k odňatiu jeho možností konať pred súdom.

V konkrétnostiach ďalej uvádzal, že súd sa dopustil viacerých omylov pri konštatovaní, že žalobcom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, keď ním prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú.

V ďalšom sa vyjadruje ku skutočnosti, že vo veci sa neuskutočnilo ústne pojednávanie s tvrdením, že v danej veci nebolo možné bez nariadenia pojednávania rozhodnúť. Aj týmto mal súd porušiť právo žalobcu na kontradiktórny súdny proces.

Ďalej namieta, že žalovaný sa vo veci nevyjadril napriek výzve súdu a doručenému žalobnému návrhu, a preto mal súd rozhodnúť o návrhu rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O. s. p., keď skutkovým základom sa mal stať žalobcom tvrdý skutkový stav.

K samotnej majetkovej škode vytyka súdu, že úplne ignoroval všetky tvrdenia žalobcu o majetkovej škode, ktorá mu vznikla z titulu na udržiavanie a správu informačného systému a z titulu výdavkov. Rozhodnutie v tejto časti označil za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Uvádza, že na pojednávaní mienil predložiť dôkazy o výške majetkovej škody prostredníctvom aj znaleckého posudku, ktorého vyhotovenie zabezpečil. Súd neprípustne skrátil dokazovanie na dôkazy vykonávané ex offo, žalobcu nepoučil podľa ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. a neoznámil mu, že hodlá vyhlásiť rozhodnutie vo veci samej. Vytyka súdu, že nevysvetlil, prečo nekonštatoval, že došlo k porušeniu práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase a pre túto nečinnosť a nesprávny úradný postup nenašiel žiadne objektívne udržateľné ospravedlňujúce dôvody. Domáha sa zrušenia napadnutého rozsudku a vrátenia veci na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd preskúmal vec v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O. s. p. Napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

Odvolačný súd po preskúmaní veci konštatuje, že prvostupňový súd vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, vykonané dôkazy správne vyhodnotil podľa § 132 O. s. p. a rozhodnutie náležite odôvodnil v zmysle § 157 ods. 2 O. s. p. Rovnako, pokiaľ ide o postup prvostupňového súdu, nezistil odvolací súd žiadne vady a pochybenia vytýkané v odvolaní žalobcom.

Odvolačný súd sa stotožňuje s rozsudkom okresného súdu, rovnako aj s jeho odôvodnením, ktoré považuje za vyčerpávajúce, zrozumiteľné, dostatočne jasné a presvedčivé. Námietky žalobcu uvedené v odvolaní odvolací súd nepovažuje za dôvodné a prijateľné.

K námietke žalobcu, že okresný súd porušil jeho právo na spravodlivý proces, odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku na strane 2 ods. 3, 4 a strane 3 ods. 1, 2, kde prvostupňový súd dostatočne zreteľne vysvetľuje, akým spôsobom konal a ako sa vysporiadal s námietkou voči zaujatosti sudcu, ako aj s návrhom žalobcu na prerušenie konania.

V tomto smere považuje odvolací súd postup prvostupňového súdu za úplne správny a súladný s konštantou judikatúrou súdov SR, napr. rozhodnutie sp. zn. I ÚS 89/2013, I ÚS 92/2013, kde ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takúto vec s odôvodnením, že okolnosť, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z jej prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa Občianskeho súdneho poriadku, takže ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca.

K odvolacej námietke žalobcu, v zmysle ktorej súd nemohol konať vzhľadom na jeho žiadosť o odročenie pojednávania, odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd na prvú žiadosť o odročenie pojednávania a po rozhodnutí o návrhu na prerušenie konania odročil pojednávanie, rozhodol o návrhu na prerušenie konania a o tomto rozhodol aj odvolací súd. Po opätovnom určení termínu pojednávania žalobca opätovne požiadal o zrušenie termínu pojednávania a podal úplne identický návrh na prerušenie konania len so zmeneným dátumom tohto podania. Pretože o tomto už raz bolo rozhodnuté, nedošlo zo strany prvostupňového súdu k pochybeniu, keď uskutočnil pojednávanie a na tomto aj rozhodol. Je pravdou, že pred pojednávaním žalobca požiadal o odročenie pojednávania, neuviedol však žiaden dôležitý dôvod, s ktorým by sa prvostupňový súd nevysporiadal (ide o zopakovanú situáciu, ktorú zvolil žalobca pred pojednávaním určeným na deň 09. 01. 2013, ktoré sa neuskutočnilo práve z toho dôvodu, že prvostupňový súd odročil pojednávanie vzhľadom na rozhodnutie o návrhu na prerušenie konania).

Z uvedených dôvodov preto neobstojí ani odvolacia námietka založená na tom, že žalobca nemal možnosť oboznámiť sa so všetkými dôkazmi, na základe ktorých prvostupňový súd rozhodol a ktoré získal z vlastnej iniciatívy, neboli mu teda dostatočne známe. Odvolací súd nemôže súhlasiť s tvrdením žalobcu, že nebol oboznámený s obsahom dôkazov a že nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení. Bolo predsa povinnosťou žalobcu, už v návrhu vo veci samej mať dostatočne overené skutočnosti, ktoré tvrdil, nič mu nebránilo správnosť časových úsekov si overiť, keď ako účastník konania mal právo nahliadať do spisu.

K námietke, že sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie, odvolací súd nezaujíma žiadne stanovisko, pretože túto považuje za úplne zmätočnú, keďže vo veci bolo pojednávanie uskutočnené.

Ku skutočnosti, že sa žalovaná strana vo veci nevyjadrila napriek výzve súdu doručením žalobného návrhu, a preto malo byť rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie, odvolací súd uvádza, že vyjadrenie žalovanej strany bolo súdu doručené elektronickým podaním a neskôr aj doplnené jeho originálom, neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 153b O. s. p.

Pokiaľ ide o ďalšie dôvody, v zmysle ktorých sa prvostupňový súd nedostatočne vysporiadal s majetkovou škodou a nemajetkovou ujmom, odvolací súd odkazuje na odôvodnenie prvostupňového súdu, ktorý konštatoval vzhľadom na vykonané dokazovanie, že v predmetných spojených veciach nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, pretože nebola prekročená zákonná lehota na vydanie poverenia pre súdneho exekútora, pretože jednak vo všetkých troch exekučných veciach súd nevydal poverenie vzhľadom na zistenie, že nie sú pre to splnené zákonné dôvody a návrh na udelenie poverenia bol zamietnutý, následne bolo zastavené exekučné konanie. V dvoch veciach bolo rozhodnuté v lehote 5 dní, v tretej v lehote 19 dní, čo v žiadnom prípade nemožno považovať za nesprávny úradný postup (keď navyše pre takéto rozhodnutie súdu zákon ani žiadnu konkrétnu lehodu neurčuje). Vzhľadom na uvedené nemal prvostupňový súd žiaden dôvod zaoberať sa ďalšími predpokladmi prípadnej majetkovej či nemajetkovej škody, pretože jeden zo základných predpokladov naplnený nebol. Ďalšie dokazovanie by bolo úplne zbytočné, neúčelné a nehospodárne.

Odvolací súd nesúhlasí s názorom odvolateľa v tom, že rozhodnutie súdu je vnútorne rozporné a že je založené na skutkovej a právnej chybe súdu. Podľa názoru odvolacieho súdu z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a tiež právnymi závermi súdu na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť ani okolnosť, okresný súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posúdil a vyhodnotil. Odvolací súd nesúhlasí ani s námietkou žalobcu, že by bolo porušené jeho právo na kontradiktórny súdny proces.

Odvolací súd považuje rozhodnutie za správne, a preto s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 1, 2 O. s. p. napadnutý rozsudok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 151 ods. 1 O. s. p. Úspešný účastník odvolacieho konania - žalovaná žiadne trovy neuplatnila, a preto rozhodol odvolací súd tak, že mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.